

Posudek vedoucího bakalářské práce

Moniky Wagnerové

Bourání Benešova

Stavební úpravy města v 80. a 90. letech 20. století

Pro architektonickohistorické pojednání neobvyklý úhel pohledu na recentní stavební vývoj města Benešova, s provokativním titulem, přináší ve své bakalářské práci Monika Wagnerová. Autorka si předsevzala kritickou reflexi stavebního vývoje města v posledních desetiletích komunistického režimu a v prvních letech po tzv. „sametové revoluci“.

Pro pochopení sanace města bylo nutné do bakalářské práce jednak zakomponovat stručný exkurz z dějin urbanizmu, jednak představit stavební vývoj města od založení Benešova v 11. století až do druhé poloviny století dvacátého.

Monika Wagnerová strukturuje text své práce do sedmi kapitol s úvodem, závěrem, bibliografií a obligátní obrazovou přílohou.

Po krátkém úvodu, kde představí své záměry, se věnuje kritice použité literatury. Výčet prací je po výtce přehledný a kritika převážně pozitivní. (V mém exempláři bakalářské práce některé údaje chyběly.)

Kapitoly o urbanismu se odvolávají především na práce Jiřího Hruzy a Jiřího Voženilka a přinášejí vývoj městských struktur od středověku do současnosti. V samostatné kapitole se Monika Wagnerová zabývá i urbanistickou doktrínou reálného socialismu a problematikou sídlišť.

Ve čtvrté kapitole bakalářské práce se čtenář seznámí se stručnými dějinami města Benešova a jeho stavebního vývoje včetně významných monumentálních staveb od středověku, přes raný novověk, období industrializace v 19. Století, až období předcházející sanaci města po roce 1961, kdy se datuje první územní směrný plán pro rozvoj Benešova.

Následující kapitola, v pořadí pátá, se koncentruje na „bourání“ města. Kapitola je členěna topograficky podle jednotlivých sídlišť a v textu autorka představí postupně významné stavby, které v té době buď vznikly a nebo byly likvidovány. K prvním patří někdejší budova okresního výboru KSČ, druhá kategorie je zastoupená sakrálními stavbami synagogy a kostela sv. Alžběty.

V 80.letech minulého století mělo být plošně přestavěno městské jádro Benešova. Tento záměr není však v dostupných pramenech dokumentován a autorka bakalářské práce byla při jeho rekonstrukci odkázána na fotografii trojrozměrného modelu.

V závěru své bakalářské práce se autorka věnuje vývoji města Benešova po roce 1989 a podílu architekta Josefa Pleskota, který byl v letech 1991-2002 hlavním městským architektem. Jeho zásahy do městského organismu byly však s ohledem na protichůdné zájmy magistrátu na jedné straně a představami developerů a soukromých investorů na straně druhé marginální.

Své pojednání zakončila Monika Wagnerová prezentací posledního územního plánu z let 2004-2005 a jeho důsledky pro dopravní situaci města.

Kritický přístup autorky k sanaci a recentnímu rozvoji města Benešova je vyvážený a vypovídá i o její senzibilitě v posouzení „možného a nemožného“, či „nutného a zbytečného“.

Názory Moniky Wagnerové o sanaci města Benešova jsou proto uvážené a její práce stylisticky a myšlenkově bohatá, i když se čtenář neubrání dojmu, že práce byla „ušita horkou jehlou“. Projeví se to i v závažných nepřesnostech v citacích, v poznámkovém aparátu, ve jménech autorů citovaných v poznámkách avšak neuvedených v bibliografii.

Bakalářská práce Moniky Wagnerové splňuje formální kritéria a může být doporučena k obhajobě. Práci hodnotím predikátem „velmi dobře“.

9. 6. 2015

Petr Fidler